

Таня Боева - След края

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Всички дълго ме разпитваха и изтръпваха и не вярваха,
като удар през лицето ми усетих твоето "тръгвам си".
Всички хора с мен заплакаха, даже облака, даже камъка,
но гласът ти режеше студен че по щастлив си без мен.

Сякаш върху мен срути се небето в онзи страшен ден, гледах като луда, дишах по принуда от
раздяла, от заблуда,
нямам спомени, губят ми се дни, помня само онзи страшен ден, твоя последен ден до мен.

Всичко друго съм очаквала, само не това, само не това,
как от теб ще чуя някой ден че по-щастлив ще си без мен.

Сякаш вътре мен мъртво е сърцето след онзи страшен ден, никакви любови, никакви отрови,
добре ми е без рани нови,
свърши лентата на живота ми, на последния и кадър личи, един мъж с мразещи очи.

Всички хора с мен плакаха, даже облака, даже камъка,
но това не е достатъчно да бъдем пак заедно.